

Sygn. akt I ACa 346/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia Mikołaj Tomaszewski

Sędziowie: Elżbieta Fijałkowska (spr.), Mariola Głowacka

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Sylwia Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2020 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Bank (...) S.A. W.**

przeciwko **G. L.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 11 czerwca 2018 r. sygn. akt XVIII C 1372/6

1. zmienia zaskarżony wyrok w pkt 1 w ten sposób, że zasądzoną tam kwotę obniża do 29.856,48 zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć złotych czterdzieści osiem groszy) przy czym przyjmuje, że pozwana odpowiada za jej zapłatę solidarnie z W. S. i A. G. (1) i w pkt. 1a) zasądza odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 15.745,03 zł od 19 stycznia 2016 r.; a w pozostałej części powództwo oddala.

2. Zasądza od powoda na rzecz pozwanej 1350 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

3. Nakazuje ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Poznaniu) 400 zł tytułem opłaty od apelacji, od uiszczenia której pozwana była zwolniona.

Elżbieta Fijałkowska Mikołaj Tomaszewski Mariola Głowacka

Sygn. akt IACa 346/19

UZASADNIENIE

(...) Bank (...) SA z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanych solidarnie D. L., G. L. i A. G. (1) 88.356,48 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 19 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

Od wydanego nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwani złożyli sprzeciw, na skutek czego sprawę przekazano Sądowi Okręgowemu w Poznaniu.

A. G. (2) nie uzasadnił sprzeciwu. D. L. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

W sprzeciwie G. L. domagano się oddalenia powództwa uzasadniając to tym, że na poczet spornego kredytu były dokonywane płatności, oraz że do całkowitej spłaty kredytu zobowiązał się A. G. (2).

Na rozprawie w dniu 23 stycznia 2017 r. sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego W. S..

W dniu 4 września 2017 r. powód ostatecznie domagał się 71 856,48 zł, w tym 57 745,03 zł z tytułu kapitału, 6493,16 zł z tytułu odsetek umownych od kapitału za okres od 3 czerwca 2014 r. do rozwiązania umowy - 30 listopada 2014 r., 400 zł tytułem opłaty, (...),29 z tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie od kapitału za okres od dnia następnego po dniu rozwiązania umowy, to jest od 1 grudnia 2014 r. do wystawienia wyciągu z ksiąg banku, oraz domagał się ustawowych odsetek za opóźnienie od kapitału - 57.745,03 zł od dnia następnego po wystawieniu wyciągu z ksiąg banku to jest od 19 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od skapitalizowanych odsetek to jest od kwoty 13.711,45 zł od wytoczenia powództwa do dnia zapłaty .

Wyrokiem z dnia 11 czerwca 2018 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu

1. zasądził od G. L. 71.856,48 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie

a) od kwoty 57.745,03 zł od dnia 19 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

b) od kwoty 13.711,45 złotych od dnia 9 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty;

2. w stosunku do D. L. powództwo oddalił;

3. w pozostałej części postępowanie umarzył;

4. zasądził od pozwanej G. L. na rzecz powoda 8.217 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 7.200 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

5. zasądził od powoda na rzecz pozwanego D. L. 7.217 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 7.200 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

6. zwrócił powodowi kwotę 105 złotych tytułem nadpłaconej opłaty od pozwu.

Podstawą rozstrzygnięcia były następujące ustalenia i wnioski.

(...)r. pomiędzy A. G. (1) i G. L., prowadzącymi działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej (...), a (...) Oddział w Polsce z siedzibą w W. została zawarta umowa linii kredytowej (...) nr (...) (...). Na zaciągnięcie kredytu przez pozwaną jej mąż wyraził zgodę.

D. L.(...) r. zawarł z kredytodawcą umowę poręczenia za zobowiązania kredytobiorców z wyżej opisanej umowy. Poręczenie obejmowało zobowiązanie kredytowe istniejące w chwili poręczenia, jak i mogące powstać w przyszłości z tego tytułu wraz z odsetkami, prowizjami, opłatami i innymi kosztami, na wypadek gdyby kredytobiorcy nie wykonali ciążących na nich zobowiązań w terminie

Umowę linii kredytowej (...) wypowiedziano pismem z (...)r. z zachowaniem 30 dni wypowiedzenia. (...). A. G. (2) i G. L. zawarli z powodem porozumienie o restrukturyzacji zadłużenia wynikającego z umowy linii kredytowej (...) nr (...) z 22 grudnia 2010 r.

Strony tego porozumienia złożyły oświadczenia, że zadłużenie kredytobiorców z tytułu pierwotnej umowy kredytowej wynosi 164 848,81 zł, w tym kapitał - 159 539,68 zł, wymagalne odsetki - 5.009,13 zł, prowizje i opłaty inne niż wymienione w punktach a - c porozumienia - 300 zł. Kredytobiorcy złożyli oświadczenie o uznaniu tego zadłużenia. Strony postanowiły, że zostanie ono spłacone na nowo ustalonych warunkach. Porozumienie o restrukturyzacji miało wejść w życie po spełnieniu przez kredytobiorców warunków restrukturyzacji oraz po potwierdzeniu tegoż przez bank. Warunkiem było również wpłacenie opłaty restrukturyzacyjnej, uiszczenie opłaty za udzielenie kredytu

restrukturyzacyjnego, udzielenie dodatkowych zabezpieczeń kredytu, w tym poręczenia W. S.. W. S. poręczył za zobowiązania z tego porozumienia (...)

(...) r. na rachunek spółki cywilnej (...) o numerze (...) wpłacono kwotę kredytu restrukturyzacyjnego.

16 i 19 grudnia 2013 r. A. G. (2) i G. L. podpisali aneks do porozumienia, który skracał okres kredytowania z 96 miesięcy do 32 miesięcy. Warunkiem wejścia w życie tego aneksu był brak zaległości w płatnościach kredytu restrukturyzacyjnego.

Pismem z dnia 25 czerwca 2014 r. kredytobiorca A. G. (2) poinformował bank, że 13 lutego 2014 r. wypowiedział pozwanej G. L. umowę spółki cywilnej z uwagi na konflikt z nią. Zwrócił się o restrukturyzację kredytu. Wniosek ten nie został przez bank uwzględniony.

14 października 2014 r. bank sporządził pismo wypowiadające kredytobiorcom umowę linii kredytowej (...) nr (...) z dnia 22 grudnia 2010 wraz z późniejszymi zmianami z zachowaniem 31-dniowego okresu wypowiedzenia, który miał upłynąć 28 listopada 2014 r. Bank poinformował, że z upływem wypowiedzenia cała kwota kredytu staje się wymagalna, bez dodatkowego wzywania do spłaty zadłużenia oraz że będą naliczane odsetki od dnia wymagalności do dnia spłaty całego zadłużenia podwyższone zgodnie z obowiązującą w banku tabelą opłat, oprocentowania i prowizji dla małych firm. Na dzień sporządzenia tego pisma kwota zadłużenia wynosiła 80 952 zł.

Wypowiedzenie wysłano pocztą listem poleconym za potwierdzeniem odbioru na adres, pod którym kredytobiorcy prowadzili działalność gospodarczą, ale nie zostało odebrane. W dniu 17 listopada 2014 r. awizowano je po raz pierwszy, a w dniu 27 listopada 2014 r. po raz drugi. W dniu 3 listopada 2014 r. przesyłkę zwrócono nadawcy.

18 stycznia 2018 r. powód sporządził wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) zaświadczając, że z tytułu umowy pierwotnej oraz porozumienia o restrukturyzacji zadłużenie G. L., A. G. (1) i D. L. wynosiło 88.756,48 zł, w tym 74.645,03 zł z tytułu kapitału, 6.493,16 zł z tytułu odsetek umownych naliczonych zgodnie z regulaminem od kapitału za okres od 3 czerwca 2014 r. do rozwiązania umowy, to jest do 30 listopada 2014 r., 400 zł z tytułu opłat oraz 7.218,29 zł z tytułu odsetek ustawowych naliczonych od kapitału za okres od dnia następnego po dniu rozwiązaniu umowy, to jest od 1 grudnia 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg banku.

Po rozwiązaniu porozumienia o restrukturyzacji na poczet zadłużenia wpłat dokonywał A. G. (2), w tym również w toku sprawy. Łącznie na poczet zadłużenia wpłacono 16 900 zł, z tego 1000 zł przed procesem.

Roszczenie powoda miało podstawę w umowie z dnia(...) r. zwanej przez strony porozumieniem, restrukturyzacją lub kredytem restrukturyzacyjnym, a nie w umowie linii kredytowej (...). Powód wskazywał zamiennie jako źródło swoich roszczeń umowę pierwotną z dalszymi aneksami oraz to porozumienie restrukturyzacyjne. Tymczasem roszczenie zgłoszone w pozwie miało jedynie pośredni związek z umową linii kredytowej (...), bardziej w sensie ekonomicznym lub potocznym, niż prawnym. Według sądu dług z tej pierwotnej umowy został umorzony przez zaciągnięcie nowego zobowiązania (bank udzielił nowego kredytu na spłatę poprzedniego).

Umowa z (...)r. (zwana porozumieniem lub restrukturyzacją) miała charakter umowy kredytu w rozumieniu art. 69 ust. 1 prawa bankowego. Po wypowiedzeniu umowy linii kredytowej (...) wspólnicy spółki cywilnej (...) byli dłużnikami banku z tytułu zaległości wynikających z poprzedniej umowy na łącznie 164.848,81 zł. Po rozwiązaniu tej umowy strony umówiły się o umorzenie wynikających z niej zobowiązań, co miało nastąpić ze środków uruchomionych na podstawie kredytu restrukturyzacyjnego. Przystępując do umowy w dniu (...) r. kredytobiorcy uznali roszczenia wynikające z umowy pierwotnej w opisaney wyżej wysokości.

Powód wykazał, że w stosunku do pozwanej G. L. przysługuje mu wierzytelność wynikająca z umowy kredytu z (...)r. : przedstawił umowę kredytu podpisaną przez pozwaną wraz z późniejszym aneksem o skróceniu okresu kredytowania, a także dowód uruchomienia środków z kredytu (które wpłynęły na konto spółki cywilnej (...) r.). Nie zakwestionowano

skutecznie dowodów w postaci wyciągów z rachunku przeznaczonego do obsługi kredytu, z którego wynika, że G. L. i A. G. (2) nie spłacali w terminie rat kredytu oraz, że powstały w ten sposób zaległości, które zgodnie z umową upoważniały powoda do wypowiedzenia umowy.

Cała należność banku stała się wymagalna z upływem okresu wypowiedzenia, to jest 30 listopada 2014 r., zarówno kapitał jak i odsetki umowne (wynagrodzenie banku za czas korzystania z kapitału). Bank naliczył je za czas od momentu wypłaty środków do dnia rozwiązania umowy (30 listopada 2014 r.). Zobowiązanie do ich zapłaty wynikało z zawartej umowy (§ 3 porozumienia).

Także odsetki za opóźnienie w spłacie kapitału po upływie okresu wypowiedzenia do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg banku (7218,29 zł) oraz dalszych odsetek od dnia następnego po wystawieniu wyciągu z ksiąg banku od kapitału do dnia zapłaty należały się powodowi na podstawie art. 481 § 1 k.c.

Po wystawieniu wyciągu z ksiąg bankowych z 18 stycznia 2016 r. kredytobiorcy uiścili 16.900 zł. Kwoty te powód zaliczał na poczet kapitału. Na 18 stycznia 2016 r. zalegający kapitał wynosił 74 645,03 zł, co po odjęciu 16 900 zł daje 57.745,03 zł. Taką kwotę należało zasądzić od G. L. tytułem kapitału z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 19 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty. Odsetki za poprzedni okres powód skapitalizował do dnia 18 stycznia 2016 r. (dzień wystawienia wyciągu z ksiąg bankowych). Oprócz tego pozwana winna zapłacić odsetki umowne (6493,16 zł) oraz za opóźnienie (7218,29 zł), łącznie 13.711,45 zł z ustawowymi odsetkami od 9 kwietnia 2016 r. (wytoczenie powództwa). Od zaległych odsetek można dochodzić odsetek ustawowych - na podstawie art. 482 § 1 k.c. , który przewiduje, że od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłuższej sumy. Nie ulegało wątpliwości, że powodowi należą się również opłaty – 400 zł, do uiszczenia których pozwana się zobowiązała.

Pozwana nie wykazała, żeby na poczet zadłużenia zarówno przed, jak i po wystawieniu wyciągu z ksiąg bankowych powoda były dokonywane inne jeszcze wpłaty, których powód nie uwzględnił. Załączone do sprzeciwu dowody wpłat zostały przed powoda rozliczone (k. 300 - 304). Żadnych innych pozwana nie przedstawiła, a to na niej ciążył procesowy obowiązek udowodnienia faktów, z których wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). W sytuacji uznania długu z linii kredytowej (...) (...)r oraz przy uwzględnieniu, że od skutków prawnych tego oświadczenia pozwana nie uchyliła się a także, że nie przedstawiono innych dodatkowych dowodów wpłat zarzuty pozwanej sąd uznał za bezpodstawne

Nie był skuteczny zarzut G. L., że A. G. (2) zobowiązał się wobec pozwanej lub w trójstronnym porozumieniu do (kredytobiorcy i bank) do samodzielnej spłaty kredytu.

Obrona pozwanego D. L. okazała się skuteczna. Sąd uznał, że poręczenie D. L. wygasło z chwilą odnowienia (art. 507 k.c.). Powództwo w stosunku do niego podlegało więc oddaleniu

W części, a której powód cofnął pozew w toku sprawy postępowanie umorzono na podstawie art. 355 k.p.c.

Jeżeli chodzi o cofnięcie pozwu to z kwoty 16.900 zł zapłaconej po wystawieniu wyciągu z ksiąg bankowych przed procesem zapłacono łącznie jedynie 1000 zł, resztę już w toku procesu. G. L. sąd uznał więc za przegrywającą proces w całości. Na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zwracała ona zatem powodowi poniesione koszty, na które złożyły się opłata od pozwu - 1000 zł, opłata od pełnomocnictwa - 17 zł, oraz wynagrodzenie adwokackie - 7200 zł, łącznie 8217 zł.

Apelację od punktu 1 i 4 wyroku wniosła pozwana G. L..

Zarzuciła naruszenie przepisu prawa procesowego polegające na niezastosowaniu przepisu art. 316 § 1 k.p.c. i w konsekwencji nieuwzględnieniu przez Sąd faktu znanego mu z urzędu, że na rozprawie w dniu 26 lutego 2018 roku pomiędzy powódką a pozwanymi A. G. (1) i W. S. doszło do zawarcia ugody, w wyniku której pozwani ci zobowiązali się do spłaty zobowiązań w comiesięcznych ratach wynoszących 2.000,- zł. W rezultacie powyższego, Sąd I instancji ustalił w sposób nieprawidłowy wysokość kwoty zasądzonej od pozwanej w pkt 1 zaskarżonego wyroku.

Wskazując na ten zarzut pozwana wniosła o zasądzenie zaktualizowanej na dzień wydania wyroku przez Sąd Apelacyjny kwoty oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania, według norm przepisanych; zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania ~ w zakresie postępowania przed Sądem II instancji, według norm przepisanych; o przeprowadzenie nowego dowodu z pisemnej informacji uzyskanej przez Sąd Apelacyjny od powódki, dotyczącej stanu zadłużenia pozwanej G. L. w stosunku do powódki na dzień wyznaczonej rozprawy apelacyjnej, podczas której Sąd II instancji będzie orzekał w niniejszej sprawie, stosownie do art. 382 k.p.c.

W odpowiedzi (...) SA w W. działając w imieniu powoda, na podstawie złożonego pełnomocnictwa procesowego wskazał, że w dniu 31 października 2018 r. na podstawie art. 529 pkt 4 k.s.h. doszło do przeniesienia na bank przejmujący Bank (...) SA części majątku banku dzielonego (...) Bank (...) S.A. w formie zorganizowanej części przedsiębiorstwa banku dzielonego w zakresie określonym w uchwale o podziale oraz planie podziału. Uchwała o podziale (...) Bank (...) S.A. została podjęta przez nadzwyczajne walne zgromadzenie Banku (...) S.A. w dniu 24 sierpnia 2018r., natomiast uchwała po podziale (...) Bank (...) S.A. została podjęta przez nadzwyczajne walne zgromadzenie (...) Bank (...) S.A. w dniu 24 sierpnia 2018r. W skutek powyższego Bank (...) S.A. jest następcą prawnym (...) Bank (...) S.A. w zakresie dochodzonej należności.

Wskazał na wyciąg z planu podziału potwierdzający, że dochodzona wierzytelność została przejęta przez Bank (...) S.A. Roszczenie skierowane wobec Pozwanej wynikało z umowy linii kredytowej nr (...) (...), natomiast na stronie 75 planu podziału wskazane zostało, że umowa linii kredytowej zostaje przejęta przez nowego wierzyciela.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja pozwanej zasługiwała na uwzględnienie.

Ustalony przez Sąd I instancji stan faktyczny nie był kwestionowany wobec tego Sąd Apelacyjny przyjął go za własny z korektą dotyczącą ustalenia wysokości długu pozwanej G. L. i uwzględnieniem, że w toku postępowania została zawarta ugoda pomiędzy powodem a pozwanymi A. G. (1) i W. S..

Co do legitymacji (...) SA

Złożonymi w toku postępowania apelacyjnego dokumentami: wyciągami z KRS, kopiami protokołu nadzwyczajnego walnego zgromadzenia Banku (...) SA z dnia 24 sierpnia 2018 r., planu podziału (...) SA (k. 562 – 617) (...) Bank (...) SA wykazał, że 31 października 2018 r. na podstawie art. 529 § 1 pkt 4 k.s.h. doszło do przeniesienia na bank przejmujący – Bank (...) SA części majątku dzielonego - (...) SA w formie zorganizowanej części przedsiębiorstwa banku dzielonego w zakresie określonym w uchwale o podziale oraz planie podziału. Uchwała o podziale (...) SA została podjęta przez nadzwyczajne walne zgromadzenie (...) SA w dniu 24 sierpnia 2018 r. Na skutek tego na podstawie art. 531 § 1, 2, 2⁽¹⁾ k.s.h. Bank (...) SA jest następcą prawnym (...) SA w zakresie dochodzonej należności wynikającej z umowy linii kredytowej nr (...) (...). Roszczenie skierowane wobec pozwanej wynikające ze wskazanej umowy zostało następnie zmienione porozumieniem o restrukturyzacji zadłużenia z dnia (...) i na stronie 79 planu podziału zostało wskazane, że umowa o kredyt restrukturyzacyjny została przejęta przez nowego wierzyciela. Okoliczności tych pozwana nie kwestionowała.

Dnia 29 marca 2019 r. nastąpiła zmiana nazwy wierzyciela z Bank (...) na (...) Bank (...) S.A.

Co do dochodzonej wierzytelności.

Poza sporem jest, choć z ustaleń Sądu I instancji ten fakt nie wynikał, że 26 lutego 2018 r. pomiędzy (...) SA a pozwanymi solidarnie A. G. (1) i W. S. została zawarta ugoda, mocą której pozwani zobowiązali się, że zapłacą wierzycielowi 69.820, 07 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty kapitału kredytu tj. od 45.745,03 zł od

dnia zawarcia ugody do dnia zapłaty w 34 ratach miesięcznych płatnych do 15 każdego miesiąca począwszy od marca 2018 r. Przy czym 33 raty miały być płatne w kwocie po 2000 zł, a ostatnia 34 rata w kwocie 3.820,07 zł powiększona o odsetki ustawowe od kwoty kapitału kredytu, pomniejszonej o każdą wpłatę pozwanego od dnia zawarcia ugody do dnia zapłaty i koszty procesu w wysokości 323,15 zł. Wpłaty miały być zaliczane w pierwszej kolejności na poczet kapitału kredytu. Strony oświadczyły także, że zobowiązanie wynikające z ugody jest zobowiązaniem solidarnym ze zobowiązaniem G. L. i D. L., którego powód dochodzi w sprawie XVIII C 1372/16 Sądu Okręgowego w Poznaniu (k. 427 – 428v)

Do dnia zamknięcia rozprawy tj. do 28 maja 2018 r. na podstawie ugody zostały wpłacone trzy raty po 2000 zł: w dniu 8 marca, 16 kwietnia, 21 maja 2018 r. tj. 6000 zł.

Natomiast w okresie od 19 czerwca 2018 r. do 2 grudnia 2019 r. została wpłacona kwota 34.000 zł (k. 560 – 561 pismo powoda, k.621 – 626 wyciąg z rachunku (...) (...)s.c.). Ponadto 2 lutego 2018 r. przed zawarciem ugody została wpłacona przez W. S. kwota 2.000 zł (k.623v), co znalazło odzwierciedlenie w kwocie ugody, która była niższa niż kwota zasądzona w skarżonym wyroku.

Zgodnie z art. 366 § 1 in fine k.c. zaspokojenie wierzyciela przez któregokolwiek z dłużników solidarnych zwalnia pozostałych. Oznaczało to po myśli art. 375 § 1 k.c., że pozwana G. L. mogła się bronić zarzutami, które ze względu na sposób powstania lub treść zobowiązania są wspólne wszystkim dłużnikom, a do nich zalicza się także zarzuty związane z wygaśnięciem zobowiązania wskutek jego wykonania lub potrącenia.

Wobec tego wpłacone do dnia wyrokowania przez Sąd I instancji przez pozwanych S. i G. sumy tytułem długu, za który odpowiadają solidarnie z pozwaną powinny były znaleźć odzwierciedlenie w treści wyroku.

Ponieważ po wydaniu wyroku dłużnicy wpłacili kolejne raty, co okazało się być poza sporem, mając na uwadze treść art. 316 § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny obniżył należność powoda tj. o 42.000 zł. Kwotę tę zaliczył na poczet długu głównego zgodnie z postanowieniem ugody odnoszącym się do zaliczenia spłat.

Na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok i obniżył zasądzoną kwotę do 29.856, 48 zł zasądzając odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty

15. 745, 03 zł od 19 stycznia 2016 r.

Na wniosek pozwanej Sąd Apelacyjny stwierdził, że odpowiada ona za zobowiązanie solidarnie z W. S. i A. G. (1), co zgodne było z żądaniem pozwu i ustaleniami w sprawie. W pozostałej części powództwo oddalił.

Z uwagi na fakt, że do dnia wyrokowania przez Sąd I instancji uiszczona została kwota 8.000 zł, zaś pozwana dała powód do wytoczenia powództwa Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do korekty rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Natomiast jeśli chodzi o koszty postępowania odwoławczego to Sąd Apelacyjny rozstrzygnął o nich na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i zasądził od powoda na jej rzecz 1350 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (§ 2 pkt. 4, § 10 ust 1 pkt 2 rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.)

Mikołaj Tomaszewski Elżbieta Fijałkowska Mariola Głowacka